

Kvinnor i väpnade konflikter och deras roll i återuppbyggnaden efter konflikter

Europaparlamentets resolution om kvinnornas situation i väpnade konflikter och deras roll i återuppbyggnaden och den demokratiska processen i länder som just genomgått en konflikt (2005/2215(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av resolution 1325 (2000) som antogs av FN:s säkerhetsråd den 31 oktober 2000 om kvinnor i fred och säkerhet (nedan kallad UNSCR 1325 (2000)), i vilken betonas vikten av att kvinnor jämställs med män i arbetet med att bevara och främja fred och säkerhet och att de är fullt delaktiga i detta arbete,
- med beaktande av sin resolution av den 30 november 2000 om kvinnors deltagande i fredlig lösning av konflikter¹,
- med beaktande av FN:s allmänna förklaring av den 10 december 1948 om de mänskliga rättigheterna och den förklaring och det handlingsprogram som följde efter världskonferensen om mänskliga rättigheter i Wien den 14–25 juni 1993,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares bulletin om särskilda åtgärder för skydd mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp (ST/SGB/2003/13),
- med beaktande av FN:s förklaring av den 20 december 1993² och FN:s konvention av den 20 november 1989 om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW) av den 18 december 1979 samt tillhörande fakultativt protokoll,
- med beaktande av FN:s konvention av den 10 december 1984 mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och FN:s förklaring av den 14 december 1974 om skydd av kvinnor och barn i nöd eller väpnade konflikter³, särskilt artikel 4 som innehåller en uppmaning till effektiva åtgärder för att förbjuda förföljelse, tortyr, våld och förnedrande behandling av kvinnor,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1265 (1999) av den 17 september 1999 om skydd av civila vid väpnade konflikter, särskilt artikel 14 i vilken föreskrivs att FN-personal som deltar i fredsbevarande och fredsskapande verksamhet skall ha en lämplig utbildning i människorätt inbegripet könsrollsrelaterade bestämmelser,
- med beaktande av FN:s resolution av den 15 december 1975 om kvinnors delaktighet i stärkandet av internationell fred och säkerhet⁴, FN:s förklaring av den 3 december 1982 om kvinnors delaktighet i främjandet av internationell fred och internationellt samarbete⁵,

¹ EGT C 228, 13.8.2001, s. 186.

² FN:s generalförsamlings resolution 48/104.

³ FN:s generalförsamlings resolution 3318 (XXIX).

⁴ FN:s generalförsamlings resolution 3519 (XXX).

⁵ FN:s generalförsamlings resolution 37/63.

särskilt artikel 12 om praktiska åtgärder för att öka kvinnors representation i samband med fredsinsatser,

- med beaktande av den förklaring och det handlingsprogram som följde efter FN:s fjärde världskvinnokonferens i Beijing den 4–15 september 1995, särskilt det kritiska problemområdet E om kvinnor och väpnade konflikter, och resultatdokumentet från FN:s specialsession Beijing + 5 och Beijing + 10 den 5–9 juni 2000 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra förklaringen och handlingsprogrammet från Beijing, särskilt artikel 13 om hinder för kvinnors lika deltagande i fredsskapande insatser och artikel 124 om en 50/50-fördelning mellan könen i fredsbevarande uppdrag och vid fredsförhandlingar,
- med beaktande av Romstadgan som antagits den 17 juli 1998 genom vilken Internationella brottmålsdomstolen inrättades, särskilt artiklarna 7 och 8, i vilka slås fast att våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingat havandeskap eller påtvingad sterilisering och alla andra former av sexuellt våld utgör brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser och även skall anses som en särskild form av tortyr och allvarliga krigsförbrytelser, oavsett om de begås på ett systematiskt eller icke-metodiskt sätt, och oavsett om dessa handlingar begås i internationella eller inbördes konflikter,
- med beaktande av Genèvekonventionerna från 1949 och tilläggsprotokollen från 1977 i vilka anges att kvinnor skall skyddas mot våldtäkt och alla andra former av sexuella övergrepp,
- med beaktande av resolution 1385 (2004) och rekommendation 1665 (2004) från Europarådets parlamentariska församling om förebyggande och lösning av konflikter: kvinnornas roll, vilken antogs den 23 juni 2004,
- med beaktande av den resolution som antogs vid den femte europeiska ministerkonferensen om jämställdhet mellan kvinnor och män den 22–23 januari 2003 i Skopje om kvinnors och mäns roll i arbetet med att förebygga konflikter, säkra freden och demokratiseringsprocessen efter konflikter – ur ett jämställdhetsperspektiv,
- med beaktande av förklaringen om jämställdhet mellan könen: en viktig fråga i samhällen under omvandling, och handlingsprogrammet i samma ämne, vilket antogs vid den ovannämnda femte europeiska ministerkonferensen,
- med beaktande av beslut nr 14/04 som antogs av OSSE:s ministerråd den 7 december 2004 i Sofia om OSSE:s handlingsplan 2004 för att främja jämställdhet,
- med beaktande av beslut nr 14/05 som antogs av OSSE:s ministerråd den 6 december 2005 i Ljubljana om kvinnor i konfliktförebyggande arbete, krishantering och återuppbyggnadsarbetet efter konflikter,
- med beaktande av Europarådets rekommendation nr 5/2002 från ministerkommittén till medlemsstaterna om skydd av kvinnor mot våld under och efter konflikter,
- med beaktande av rådets ”operativa dokument” om genomförandet av UNSCR 1325 (2000) inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitik (ESFP), såsom det antogs i november 2005,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling (A6-0159/2006), och av följande skäl:
- A. Under konflikter utsätts civila kvinnor, i likhet med barn och äldre, för många övergrepp, däribland sexuella.
- B. Våld mot kvinnor under väpnade konflikter innebär inte bara fysisk och/eller sexuell misshandel, utan kränker också kvinnors ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter.
- C. De mer djupgående orsakerna till kvinnors utsatthet i konfliktsituationer står ofta att finna i en allmän social underskattning av kvinnan och hennes begränsade tillträde till bland annat utbildning och arbete. Kvinnans frigörelse är därför ett nödvändigt villkor i kampen mot det könsspecifika våldet i samband med väpnade konflikter.
- D. Våldtäkter och sexuella övergrepp används som ett vapen i krig för att förödmjuka och försvaga motståndaren psykologiskt, men offren för dessa metoder blir ofta stämplade, utstötta, misshandlade eller till och med dödade av sina egna, för att det samhälle de lever i skall återvinna sin heder.
- E. Historien har visat att krigföring tycks vara starkt mansdominerad och att det därför finns anledning att tro att kvinnors särskilda förmåga till dialog och icke-våld på ett mycket positivt sätt kan bidra till förebyggande och hantering av konflikter på ett fredligt sätt.
- F. I konflikttider är det svårt för kvinnor att få tillgång till den reproduktiva vård de behöver, till exempel preventivmedel, behandling av sexuellt överförbara sjukdomar, mödravård, abort om kvinnan så önskar, förlossning, eftervård och behandling för klimakteriebesvär.
- G. Frivilligt eller påtvingat sex när kvinnan inte har tillgång till skydd kan främja spridningen av sexuellt överförbara sjukdomar, till exempel hiv, vilket särskilt är fallet vid konflikter och i flyktingläger.
- H. Kvinnor som drabbats av sexuell misshandel i konflikttider får sällan skydd, psykologiskt stöd, läkarvård eller rättshjälp, för att de skall kunna övervinna sina lidanden och för att gärningsmännen skall kunna straffas.
- I. Våld inom äktenskapet, som förekommer under alla konflikter, minskar inte efter en konflikt när de stridande återvänder hem.
- J. Kvinnor som arbetar för fred har i hela världen använt sig av ett föreningsnätverk för att bygga en bro mellan de krigförande och för att kräva rättvisa för sina försvunna anhöriga.
- K. Kvinnliga freds rörelser arbetar inte alltid medvetet för att förändra de regler och sociala band som definierar maktförhållandena mellan kvinnor och män.
- L. Att kvinnor deltar vid förhandlingsbordet och har aktiva roller under en fredlig övergång är ett nödvändigt men otillräckligt steg på vägen mot demokrati, och dessa kvinnor behöver därför stöd och hjälp med sitt politiska arbete.
- M. I ett fåtal undantagsfall har kvinnor gått från ställningen som politiska motståndare till höga offentliga ämbeten, som Ellen Johnson-Sirleaf i Liberia och Micheline Bachelet i Chile, men dessa fall är fortfarande alltför sällsynta.

- N. Sannings- och försoningskommissioner understödjer försoningsprocessen i samhällen som varit med om en konflikt, men kvinnor deltar alltför sällan i dessa sammanhang.
- O. Vissa länders eller internationella organisationers initiativ till att få med detta könsperspektiv bör välkomnas och fungera som exempel på god praxis.
- P. Det har alltid funnits kvinnor som har varit soldater och tillhört motståndsrörelsen, men i dag ingår de officiellt i många länders väpnade styrkor av jämställdhetsskäl.
- Q. Företeelsen självmordsbombare är relativt ny, begränsad och lokaliserad till länder med islamisk tradition, och antalet kvinnliga självmordsbombare är mycket litet.
- R. Att dessa kvinnor ofta befinner sig i en hopplös situation på det politiska, personliga och sociala planet är en avgörande faktor för deras agerande.
- S. Dagens fundamentalism försöker rättfärdiga martyrdöden, vilket motståndskvinnor och militanta kvinnor som strävar efter social rättvisa är mottagliga för.
- T. Mediernas extrema uppmärksammande av företeelsen gör att självmordsattacker lockar mottagliga ungdomar alltmer, med tanke på den ära som familjen kommer att få efter deras död.
- 1. Europaparlamentet understryker att man måste föra in ett genusperspektiv i fredsforskning, i konfliktförebyggande, konfliktlösande och fredsbevarande arbete samt i återanpassning och återuppbyggnad efter konflikter och att man även bör se till att genusaspekten beaktas i fältprogram.

Kvinnor som krigsoffer

- 2. Europaparlamentet erinrar om vikten av att ha tillgång till reproduktiv hälso- och sjukvård i konfliktsituationer och i flyktingläger såväl under som efter konflikter. Utan sådan vård ökar dödligheten bland mödrar och spädbarn samtidigt som sexuellt överförbara sjukdomar sprider sig. Parlamentet betonar att det våld inom äktenskapet, den prostitution och de våldtäkter som sker under dessa omständigheter är ytterligare skäl till att prioritera denna vård, liksom vikten av att kvinnor får möjlighet att föda barn i sjukhusmiljö utan föregående tillåtelse av en manlig anhörig eller avbryta en oönskad graviditet och få tillgång till psykologiskt stöd. Parlamentet stöder tanken på att garantera omedelbar tillgång till abortpiller för alla kvinnor och flickor som fallit offer för våldtäkter och anser att åtgärder för att garantera full respekt för sexuella och reproduktiva rättigheter kommer att bidra till att minska förekomsten av sexuella våldshandlingar som begås i konfliktsituationer.
- 3. Europaparlamentet betonar alla staters ansvar för att sätta stopp för straffriheten och åtala dem som gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, också i form av sexuellt våld mot kvinnor och flickor, såsom våldtäkt, sexuellt slaveri, tvångsprostitution, påtvingad graviditet, tvångssterilisering och alla andra former av sexuellt våld av samma allvarliga art, samt juridiskt betrakta sådana gärningar både som brott mot mänskligheten och som krigsförbrytelser. Parlamentet betonar i sammanhanget att dessa brott om möjligt inte skall omfattas av bestämmelser om benådning.
- 4. Europaparlamentet kräver att kvinnor som drabbas av övergrepp och våld i samband med konflikter skall kunna föra sin talan inför internationella domstolar under värdiga

förhållanden och att dessa domstolar skyddar dem mot fysiskt våld och traumatiska upplevelser som de skulle kunna utsättas för under förhör, då ingen hänsyn tas till känslomässiga chocker. Parlamentet kräver att rättvisa skipas för dem både civilrättsligt och straffrättsligt och att stödprogram genomförs för att de skall kunna återanpassa sig ekonomiskt, socialt och mentalt.

5. Europaparlamentet prioriterar att barnsoldater inte skall användas i konflikter, bland dem flickor som i realiteten fungerar som veritabla sexslavar i dessa sammanhang. Parlamentet insisterar på att det för dessa barn skall inrättas långsiktiga program för deras psykologiska, sociala, utbildningsmässiga och ekonomiska återanpassning.
6. Europaparlamentet fördömer våld mot kvinnor under alla omständigheter, men begär en nolltolerans mot sexuellt utnyttjande av barn, flickor och kvinnor i väpnade konflikter och flyktingläger. Parlamentet kräver hårda administrativa och straffrättsliga sanktioner mot personal i humanitärt arbete, företrädare för internationella institutioner, fredsbevarande styrkor och diplomater som gör sig skyldiga till sådant utnyttjande.
7. Europaparlamentet vill att medel tillhandahålls genom övergripande program för att man skall kunna angripa problemet med våld i hemmet, något som ökar betydligt under perioder efter en konflikt på grund av den förråade samhällsandan samt den fysiska och ekonomiska osäkerheten och de traumatiska upplevelser som även män bär på. Parlamentet konstaterar att våld i hemmet efter en konflikt är en försummad fråga som inte har uppmärksamats särskilt mycket. Men sådant våld vidmakthåller en könsordning som etablerats redan före konflikten och förstärker de trauman som drabbar kvinnor som utsatts för (sexuellt) våld.
8. Europaparlamentet understryker att det stora antalet kvinnor och barn bland flyktingar och internt fördrivna som registrerats av internationella organ som resultat av väpnade konflikter och inbördeskrig är mycket oroväckande.
9. Europaparlamentet understryker kvinnornas och flickornas speciella behov i samband med minröjning och understryker att även om "antipersonella" landminor använts i militära situationer så har i första hand kvinnor, barn och vanliga män dödats eller skadats av dem eller förlorat förmågan att förtjäna sitt uppehälle. Parlamentet upprepar att EU måste sträva efter att främja efterlevnaden av Ottawakonventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella landminor och om förstöring av sådana minor, framför allt i Afrika, men delvis också i Europa och på andra håll. Parlamentet uppmanar med kraft EU att intensifiera minröjningsarbetet i gamla konfliktområden, se till att offren garanteras behandling och rehabilitering och se till att minerad mark återställs, så att människor åter kan leva och arbeta där under säkra former

Kvinnor som fredsfaktorer

10. Europaparlamentet understryker den positiva roll som kvinnor spelar i samband med konfliktlösning, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att garantera tillräckliga tekniska och ekonomiska bidrag till program som gör det möjligt för kvinnor att delta fullt ut i fredsförhandlingar och att ge kvinnor större ansvar i det civila samhället som helhet.
11. Europaparlamentet understryker den positiva roll som kvinnor kan spela i samband med återuppbyggnaden efter konflikter och i synnerhet när det gäller avväpnings-, demobiliserings- och återintegreringsprogram, framför allt när sådana program avser

barnsoldater. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera ett fullständigt deltagande av kvinnor i sådana program, och framför allt att man försöker utforma sådana program så att de leder till en återintegrering av barnsoldater.

12. Parlamentet uttrycker sitt starka stöd för den uppmaning som framfördes av en kraftfull koalition av kvinnoorganisationer från Kosovo den 8 mars 2006, i fråga om att inkludera kvinnor i den internationella grupp på sju personer från Kosovo som skall förhandla om regionens framtida status. Parlamentet beklagar att denna uppmaning hittills inte har hörsammats.
13. Europaparlamentet insisterar på att den kvinnliga freds rörelsen och kvinnoorganisationer i tider efter konflikter får pedagogiskt, politisk och juridiskt stöd så att det kan skapas ett demokratiskt samhälle där man värnar om kvinnors rättigheter och jämställdhet i konstitutionella, rättsliga och politiska reformer. Parlamentet välkomnar olika internationella initiativ som verkar i denna riktning, till exempel de australiska organisationerna i Papua Nya Guinea och de norska organisationerna i Sri Lanka.
14. Europaparlamentet välkomnar olika initiativ för att ta fram könsrelaterade indikatorer för snabba insatser vid och övervakning av konflikter, i likhet med FN:s utvecklingsfond för kvinnor (UNIFEM), Europarådet, Swisspeace, International Alert och Forum on Early Warning and Early Response.
15. Europaparlamentet välkomnar att rådet under 2005 arbetat med tillämpningen av UNSCR 1325 (2000) inom ramen för EU:s säkerhets- och försvarspolitik (ESFP) och att man arbetat för att integrera ett jämställdhetsperspektiv. Parlamentet ber också rådet att integrera rådgivare för mänskliga rättigheter och jämställdhet inom de civila fredsbevarande styrkor som leds av EU och att se till att de utbildas i jämställdhet.
16. Europaparlamentet upprepar sina tidigare uppmaningar om en effektiv parlamentarisk kontroll av ESFP.
17. Europaparlamentet betonar att en allmän uppförandekodex för insatser som genomförs inom ramen för ESFP måste tillämpas och utvecklas, varvid man bör se till att kodexen överensstämmer med de bestämmelser som reglerar andra typer av EU-insatser i tredjeländer, liksom med riktlinjerna om skydd för civilbefolkningen i samband med EU-ledda krishanteringsinsatser.
18. Europaparlamentet välkomnar varmt rådets ”operativa rapport” som antogs i november 2005 om genomförandet av UNSCR 1325 (2000) i samband med ESFP.
19. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja åtgärder för att kraftigt öka antalet kvinnor på alla nivåer i ESFP-uppdragen, framför allt att uppmuntra kvinnor att söka sådana befattningar genom att skicka in sina namn för att kandidera till militära, polisiära och politiska tjänster i samband med ESFP-uppdrag, och att göra detta i ett så tidigt skede som möjligt av planeringen av sådana uppdrag.
20. Europaparlamentet är övertygat om att lokala kvinnoorganisationers delaktighet i en fredsprocess bör vägas in i uppdragsplaneringen inom ESFP i syfte att bygga vidare på det särskilda bidrag som dessa organisationer kan ge och erkänna att kvinnor drabbas på särskilda sätt av en konflikt.
21. Europaparlamentet uppmanar EU att ägna större uppmärksamhet åt närvaro, förberedelse, utbildning och utrustning för polisstyrkor i militära uppdrag, eftersom polisenheter är det

bästa sättet att garantera säkerheten för den civila befolkningen, framför allt kvinnor och barn.

22. Europaparlamentet välkomnar att det i de nya fredsstyrkorna inom FN:s fredsuppdrag sedan år 2000 finns rådgivare i jämställdhetsfrågor och att en sådan tjänst inrättades 2003 inom avdelningen för fredsbevarande operationer.
23. Europaparlamentet begär att man inte glömmer bort de modiga kvinnor som valt fredliga former för motstånd och som har betalat, eller fortfarande betalar för detta, genom att fängslas, hållas inspärrade i sina bostäder eller kidnappas.
24. Europaparlamentet betonar att det krävs en förstärkning av kvinnornas roll i det politiska beslutsfattandet och i ländernas återuppbyggnadsarbete, och även av deras politiska närvaro vid förhandlingsbordet. Parlamentet rekommendationerna i UNSCR 1325 (2000) och i sin ovannämnda resolution av den 30 november 2000
25. Europaparlamentet anser det nödvändigt att främja ett ökat deltagande och en ökad närvaro av kvinnor i medierna och i opinionsplattformar genom vilka kvinnor kan föra fram sin åsikt.
26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens stöd till förrättandet av fria val i länder som genomgått konflikter, gläds över kvinnornas medverkan i dessa val. Parlamentet välkomnar också att kvinnor utsetts att leda vissa valförrättningsuppdrag och uppmanar med kraft till en fortsatt ökning av antalet kvinnor som utses att leda valförrättningsuppdrag.
27. Europaparlamentet pekar på att kvinnor fortfarande diskrimineras när det gäller tillgång till kapital och resurser såsom livsmedel och utbildning, till informationsteknik och till hälsovård och andra sociala tjänster och anser att kvinnors engagemang i ekonomisk verksamhet, på landsbygden såväl som i städerna, är av avgörande betydelse för att främja deras socio-ekonomiska situation i samhället efter en konflikt. Parlamentet betonar den viktiga roll som mikrokrediter redan spelar för att ge kvinnor egenmakt, och uppmanar det internationella samfundet att vidta åtgärder för att uppmuntra användningen av sådana krediter i länder som återhämtar sig efter en konflikt.

Kvinnor som krigsfaktorer

28. Europaparlamentet beklagar den martyrstatus som ungdomar i dag eftersträvar, däribland unga kvinnor. Parlamentet konstaterar att uppmaningar till självmordsattacker (kamikaze) bidrar till en sammanblandning av religiös övertro, förtvivlat motstånd mot ockupationer eller orättvisor och i sista hand målen för handlingarna som är oskyldiga civila offer.
29. Europaparlamentet uppmärksammar problemet med kvinnliga självmordsbombare och understryker att våldtäkter som krigsvapen drabbar alla kvinnor – oavsett etniska, religiösa och ideologiska skillnader. Kvinnor som våldtagits blir stämplade av samhället och uteslutna, ibland till och med dödade.
30. Europaparlamentet välkomnar att fenomenet, dess spridning och mediebevakningen av det i dag kritiserar av vissa islamiska auktoriteter med åberopande av Koranen, där respekten för livet förespråkas.
31. Europaparlamentet uppmanar till en närmare granskning av självmordsattacker som begås av hämnd och av politiska skäl och uppmanar ihärdigt det internationella

samfundet att följa internationell rätt och sträva efter fred i framför allt Palestina och Tjetjenien där kvinnor rekryterats eller löper risk att rekryteras för självmordsattacker.

Rekommendationer

32. Europaparlamentet stöder alla rekommendationer som efter UNSCR 1325 (2000) har syftat till att förbättra kvinnornas öde i konflikter och uppmanar rådet och kommissionen att utan ytterligare dröjsmål infoga och genomföra dessa rekommendationer, framför allt rekommendationerna i dess ovannämnda resolution av den 30 november 2000, i samtliga politikområden.
33. Europaparlamentet konstaterar att trots alla resolutioner, upprop och rekommendationer från olika internationella instanser och EU-instanser är kvinnorna ännu inte fullt delaktiga i det konfliktförebyggande och konfliktlösande arbetet, i fredsbevarande insatser och återskapandet av fred. Parlamentet konstaterar således att det inte är nya rekommendationer som behövs och kräver därför att ett konkret handlingsprogram upprättas med fastställandet av faktorer för genomförandet, mätning av hindren mot förverkligandet samt kontroll av utgången. Parlamentet efterlyser en årlig rapport som skall framläggas till Europaparlamentet om programmets genomförande.
34. Europaparlamentet betonar vikten av att kvinnor deltar i diplomatiska insatser och uppmanar medlemsstaterna att rekrytera fler kvinnor som diplomater och utbilda kvinnor inom diplomatin i förhandlings- och medlingsteknik och på så sätt skapa förteckningar över kvinnor som är kvalificerade för freds- och säkerhetsrelaterade befattningar.
35. Europaparlamentet kräver att begreppen för ”övergångs rättvisa” tillämpas på freds- och övergångsprocesser på väg mot en demokrati och en rättsstat, med respekt för offren och kvinnliga vittnens värdighet, och att de innebär att kvinnor deltar i de undersökningskommissioner för försoning som nu håller på att bildas, och att målet om jämställdhet mellan kvinnor och män ingår i de åtgärder som vidtas av dessa kommissioner.
36. Europaparlamentet föreslår att rekommendationerna begränsas till det absolut viktigaste, nämligen att uppmana institutionerna att söka samverkansvinster genom att vidta konkreta åtgärder tillsammans med andra internationella institutioner som strävar mot samma mål samt att i största möjliga utsträckning utnyttja de nya finansiella instrumenten i budgetramen 2007–2013 som incitament och hävstänger.
37. Europaparlamentet rekommenderar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att införa fredsfostran samt respekt för människovärdet och jämställdheten i samtliga utbildnings- och fortbildningsprogram i de konfliktdrabbade länder och regioner som EU stöder, för att utveckla en fredlig anda där kvinnors rättigheter i samhället värnas, samt för fredsbevarande och fredsframtvängande trupper, EU:s utsända tjänstemän och andra internationella biståndsorganisationer. Parlamentet föreslår att man i detta projekt anlitar lokala kvinnoorganisationer, sammanslutningar av mödrar, ledare vid ungdomsläger och lärare.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera till parlamentet om genomförandet av 2003 års riktlinjer om barn och väpnade konflikter.
39. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att förstärka mottagningsprogrammen för barn och ungdomar från konflikthärddar som kommer till

medlemsstaterna så att de kan lämna en värld av våld och förtvivlan som föder nytt våld, bland annat mot kvinnor. Parlamentet begär att rådet uppmanar medlemsstaterna att underlätta detta mottagande utan att lägga onödiga hinder i vägen. Parlamentet insisterar på att avtal ingås med transitländer, så att de inte stoppar dessa humanitära program.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja fredsinitiativ som lanseras av kvinnoorganisationer, framför allt mångkulturella, gränsöverskridande och regionala initiativ, genom politiskt, tekniskt och ekonomiskt stöd till organisationer inriktade på konfliktlösning och fredsskapande. Parlamentet insisterar på att rådet garanterar de politiska kontakterna inom berörda beslutsfattande organ. Europaparlamentet och framför allt dess utskott för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män bör tillsätta blandade utskott för dessa konfliktområden med kvinnor från dessa nätverk och ledamöter från Europaparlamentet.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och andra bidragsgivare att kanalisera resurserna så att de stöder organisationer i det civila samhället att bygga upp kapacitet, och i synnerhet när det gäller lokala kvinnogrupper som arbetar för att lösa konflikter utan våld, samt att erbjuda tekniskt bistånd och yrkesutbildning.
42. Europaparlamentet anser att kommissionen måste behålla Europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter som ett särskilt instrument i budgetramen för 2007-2013. Parlamentet påminner om att instrumentet tidigare lyckats få igenom anbudsinfordringar och särskilda budgetposter för kvinnors rättigheter utan att dessa behövt godkännas av de sittande regeringarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att stabilitetsinstrumentet i sin konflikthantering också har ett jämställdhetsperspektiv som gör att kvinnornas problem i de pågående konflikterna kan motverkas.
43. Europaparlamentet begär att integreringen av ett jämställdhetsperspektiv sprids på ett synligt och verifierbart sätt inom samtliga finansiella instrument, särskilt i föranslutningsinstrumentet, den europeiska grannskapspolitiken, instrumentet för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete (DCECI) och stabilitetsinstrumentet och att den integreras i villkoren för associeringsavtal.
44. Europaparlamentet betonar att de olika ländernas strategiska planer och handlingsplaner utgör en utmärkt faktor för integrering av ett jämställdhetsperspektiv, i all synnerhet om det finns en politisk vilja på båda sidor. Parlamentet begär att UNSCR 1325 (2000) och dess ovannämnda resolution av den 30 november 2000 genomförs i alla åtgärder inom ESFP och att en rapport om detta läggs fram för Europaparlamentet årligen.
45. Europaparlamentet begär att rätten till reproduktiv hälsa skyddas och prioriteras av kommissionen i dess samarbetsinsatser och i stabilitetsinstrumentet, i konfliktdrabbade områden, vilket bör avspeglas i kommissionens budgetposter.
46. Europaparlamentet betonar att det är nödvändigt att bättre kontrollera fördelningen av livsmedel, kläder och hälsovårdsartiklar såsom sanitetsbindor under krisinsatser, och ber de internationella hjälporganisationerna att verka för säkerhetsinsatser i flyktingläger och att bidra till att förbättra sådana åtgärder i syfte att minska riskerna för våld och sexuella övergrepp mot kvinnor och flickor och att inrätta program för reproduktiv hälsa i flyktingläger och se till att alla kvinnor och flickor som har blivit våldtagna får omedelbar tillgång till bromsmediciner mot HIV (post-exposure prophylaxis).

47. Europaparlamentet rekommenderar att ett samarbete inleds mellan Europaparlamentet, Europarådet, Nato, alla behöriga FN-organ inklusive UNIFEM, OSSE och eventuellt andra organisationer för införandet av könsspecifika indikatorer som kan övervakas vid konflikter och kunde inlemmas i utrikes- och utvecklingspolitikens nya instrument eller fungera som tidig varning.
48. Europaparlamentet anser att kvinnornas medverkan på samtliga nivåer i samhällslivet, i näringslivet och inom politiken i ett land som genomgått en konflikt bör ligga på samma nivå som männens. Parlamentet är medvetet om att dessa kvoter inte leder till omedelbar jämställdhet mot bakgrund av det aktuella landets kultur och samhällsutveckling. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att främja en ökning av andelen kvinnor som deltar vid genomförandet av UNSCR 1325 (2000) i sina handlingsplaner och att övervaka utvecklingen mot jämställdhet och lägga fram resultaten för Europaparlamentet.
49. Europaparlamentet stöder att man i avtal med tredjeländer i tillbörlig utsträckning tillämpar människorättsklausuler och principerna i den internationella människorättslagstiftningen samt tillhörande internationella avtal, och att man därvid ägnar särskild uppmärksamhet åt kvinnornas rättigheter och behov.
50. Europaparlamentet anser att Europeiska unionens uppförandekod för vapenexport bör göras rättsligt bindande eftersom detta kommer att minska antalet väpnade konflikter runtom i världen och på så sätt avsevärt bidra till att minska kvinnornas lidande.
51. Europaparlamentet rekommenderar att Europaparlamentet tar upp problemet med självmordsattacker bland kvinnor, inleder en undersökning i ämnet som skall avslutas med en konferens med forskare och andra personer med genuskompetens från berörda länder och från islamska religiösa myndigheter.

o

o o

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och till regeringarna i medlemsstaterna, de anslutande länderna och kandidatländerna.